

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

ČJ: KUOK 117274/2021

Olomouc 24. listopadu 2021

SpZn. KÚOK/99507/2021/OSR/7515

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Dana Sejkorová

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 6

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen Odbor SR KÚOK), jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, dále podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), přezkoumal na podkladě odvolání [redacted] bytem [redacted] zastoupeného Mgr. Ondřejem Masopustem, advokátem, se sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc, podaného dne 13. 8. 2021, rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, Stavebního úřadu (dále jen Stavební úřad MMPv), vydané dne 27. 7. 2021 pod Sp.zn. SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 97984/2021 61. Tímto rozhodnutím Stavební úřad MMPv, dle ust. § 129 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen stavební zákon), v souladu s ust. § 51 odst. 3 správního řádu, zamítl žádost o dodatečné povolení stavby drátěného oplocení na pozemku parc. č. [redacted] v kat. území [redacted] žadatele [redacted].

Odbor SR KÚOK na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

odvolání [redacted] bytem [redacted] zastoupeného Mgr. Ondřejem Masopustem, advokátem, sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc, podané dne 13. 8. 2021, směřující proti rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv vydanému dne 27. 7. 2021 pod Sp.zn. SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 97984/2021 61, se podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu,

z a m í t á

a odvoláním napadené shora citované usnesení Stavebního úřadu MMPv se

p o t v r z u j e .

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

[redacted]

O d ů v o d n ě n í

Dne 25. 1. 2019 obdržel Stavební úřad MMPv žádost stavebníka [redacted] zastoupeného Ing. Jaroslavem Šikulou, Investorská a inženýrská činnost ve výstavbě, Pod Kosířem 57, 796 01 Prostějov, o dodatečné povolení stavby „drátěného oplocení“ na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted]. Vzhledem k tomu, že podaná žádost neobsahovala všechny předepsané náležitosti, vyzval Stavební úřad MMPv

opatřením ze dne 29. 1. 2019 stavebníka k doplnění žádosti v termínu do 1. 7. 2019 a současně předmětné řízení o dodatečném povolení stavby do 1. 7. 2019 přerušil. Žádost byla doplněna dne 13. 5. 2019. Poté Stavební úřad MMPv opatřením ze dne 15. 5. 2019 oznámil zahájení řízení o dodatečném povolení předmětné stavby oplocení a současně k projednání žádosti nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě stavby na den 11. 6. 2019. Z tohoto ústního jednání byl sepsán protokol. Následně Stavební úřad MMPv opatřením ze dne 18. 6. 2019 účastníkům řízení sdělil, že nashromáždil veškeré podklady, které jsou podle jeho názoru potřebné a dostatečné pro vydání rozhodnutí ve věci, a že mají podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost se před vydáním rozhodnutí s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim, k čemuž jim stanovil lhůtu 7 kalendářních dnů ode dne obdržení tohoto opatření. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil. Poté Stavební úřad MMPv vydal dne 17. 7. 2019 rozhodnutí č. j. PVMU 86017/2019 61, kterým stavbu „drátěného oplocení“ na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] dodatečně povolil. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 10. 2019 (po dodatečném doručení vydaného rozhodnutí Stavebním úřadem MMPv opomenutým účastníkům řízení, viz níže).

Dne 26. 8. 2019 Odbor SR KÚOK obdržel podnět spolku Prostor Prostějov z.s., se sídlem Domamyslická 8/61, 796 04 Prostějov, a dne 14. 10. 2019 jeho doplnění, k provedení přezkumného řízení rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv č. j. PVMU 86017/2019 61, ze dne 17. 7. 2019, kterým Stavební úřad MMPv dodatečně povolil drátěné oplocení na pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] žadatele [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

Podle ust. § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkouvají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Odbor SR KÚOK v tomto smyslu přezkoumal napadené rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv o dodatečném povolení stavby oplocení, přičemž vycházel z příslušného prvostupňového správního spisu, který si za tímto účelem nechal předložit v celém rozsahu řízení. Odbor SR KÚOK po přezkoumání předloženého správního spisu zjistil, že Stavební úřad MMPv nepřiznal postavení účastníka předmětného řízení [redacted] a [redacted] ačkoliv jim toto právo náleželo, jelikož nelze jednoznačně vyloučit jejich dotčení uvedenou stavbou v důsledku jejího následného užívání. Proto Odbor SR KÚOK předložený správní spis vrátil Stavebnímu úřadu MMPv k doručení vydaného rozhodnutí opomenutým účastníkům řízení, a případně k provedení úkonu podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu, pakliže bude rozhodnutí napadeno jejich odvoláním. V případě, že nebude odvolání podáno, měl Stavební úřad MMPv, po nabytí právní moci rozhodnutí, správní spis předložit Odboru SR KÚOK k provedení přezkumného řízení. Poté byl Odboru SR KÚOK předmětný správní spis předložen k provedení přezkumného řízení s tím, že rozhodnutí bylo [redacted] a [redacted] doručeno, a jelikož tito účastníci nepodali proti předmětnému rozhodnutí odvolání, nabylo toto rozhodnutí dne 19. 10. 2019 právní moci.

Odbor SR KÚOK na základě přezkoumání uvedeného rozhodnutí dospěl k závěru, že rozhodnutí o dodatečném povolení stavby oplocení ze dne 17. 7. 2019 není vydáno v souladu se stavebním zákonem, což je důvodem k provedení přezkumného řízení tohoto rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv. Důvodem byla skutečnost, že Stavební úřad MMPv nepřiznal postavení účastníka řízení [redacted] a [redacted] a současně, že předmětná stavba oplocení je umístěna v rozporu s Územním plánem Prostějov. Odbor SR KÚOK proto ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019, Sp.zn.: KÚOK/89696/2019/OSR/7760, č. j. KUOK 113185/2019, rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv ze dne 17. 7. 2019 pod Sp.zn. SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 86017/2019 61, zrušil a věc mu vrátil. Toto rozhodnutí Odboru SR KÚOK bylo napadeno odvoláním [redacted] bytem [redacted]

zastoupeného Mgr. Ondřejem Masopustem, advokátem, se sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc, a následně rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 17. 4. 2020, č. j. MMR-16430/2020-83/800, zrušeno a věc vrácena Odboru SR KÚOK k novému projednání. Ministerstvo pro místní rozvoj přisvědčilo závěru Odboru SR KÚOK, že rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv ze dne 17. 7. 2019 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, konkrétně v rozporu s § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona a byla též porušena procesní práva v řízení opomenutých účastníků. Nicméně důvodem pro zrušení rozhodnutí Odboru SR KÚOK byla skutečnost, že se nedostatečně zabýval otázkou nabytí práv z rozhodnutí v dobré víře ve smyslu § 94 odst. 4 správního řádu. MMR uvedlo, že Odbor SR KÚOK v odůvodnění rozhodnutí odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu pojednávající o této otázce, avšak při zkoumání této otázky je nutné vycházet především z aktuální judikatury Ústavního soudu ČR, konkrétně z nálezů Ústavního soudu ČR sp.zn. I. ÚS 17/16 ze dne 4. 9. 2018, ve kterém Ústavní soud ČR vymezil tři modelové skupiny situací, které mohou při řešení otázky nabytí práv z rozhodnutí v dobré víře nastat, což Odbor SR KÚOK neučinil, a tudíž otázka nabytí práv z rozhodnutí stavebního úřadu odvolatelem v dobré víře byla zcela nedostatečně posouzena.

Odbor SR KÚOK na podkladě právního názoru vysloveného v rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 17. 4. 2020, č. j. MMR-16430/2020-83/800, kterým je Odbor SR KÚOK při své rozhodovací činnosti vázán, znovu přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv o dodatečném povolení stavby pod Sp.zn. SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 86017/2019 61, ze dne 17. 7. 2019, přičemž opětovně zjistil skutečnosti svědčící o tom, že předmětné rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Důvodem byla skutečnost, že Stavební úřad MMPv nepřiznal postavení účastníka řízení [redacted] a [redacted]

a také, že předmětná stavba oplocení je umístěna v rozporu s Územním plánem Prostějov. Odbor SR KÚOK proto ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutím ze dne 15. 6. 2020, Sp.zn.: KÚOK/50814/2020/OSR/7515, č. j. KUOK 64459/2020, rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv ze dne 17. 7. 2019 pod Sp.zn. SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 86017/2019 61, zrušil a věc mu vrátil. I toto rozhodnutí Odboru SR KÚOK bylo napadeno odvoláním [redacted] bytem [redacted] zastoupeného Mgr. Ondřejem Masopustem, advokátem, sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc. V odvolacím řízení bylo pak rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-50368/2020-83/2367, ze dne 26. 10. 2020, podané odvolání zamítnuto a rozhodnutí Odboru SR KÚOK vydané pod č. j. KUOK 64459/2020, ze dne 15. 6. 2020, potvrzeno. Přičemž Ministerstvo pro místní rozvoj se prakticky ztotožnilo se závěry Odboru SR KÚOK uvedenými v napadeném rozhodnutí. Rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 26. 10. 2020, a současně rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 15. 6. 2020, nabylo právní moci dne 3. 11. 2020. Následně Odbor SR KÚOK předmětný správní spis ve věci vrátil Stavebnímu úřadu MMPv, který jej obdržel dne 7. 12. 2020.

Stavební úřad MMPv po obdržení správního spisu opatřením ze dne 14. 12. 2020 oznámil pokračování řízení o dodatečném povolení stavby po zrušení rozhodnutí v přezkumném řízení, upustil od ústního jednání, a současně účastníkům řízení pro podání připomínek a námitek a dotčeným orgánům pro podání závazných stanovisek stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení předmětného oznámení. Následně po provedeném řízení vydal Stavební úřad MMPv rozhodnutí Sp.Zn: SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 14325/2021 61, ze dne 12. 2. 2021, kterým žádost o dodatečné povolení stavby „Drátěné oplocení“ na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] žadatele [redacted] zamítl. Dne 2. 3. 2021 proti tomuto rozhodnutí podal [redacted] prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Ondřeje Masopusta, advokáta, se sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc, odvolání. V odvolacím řízení bylo uvedené rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv rozhodnutím Odboru SR KÚOK ze dne 5. 5. 2021, Sp.zn. KÚOK/41412/2021/OSR/7515, č. j. KUOK 49310/2021,

zrušeno a věc byla Stavebnímu úřadu MMPv vrácena k novému projednání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 11. 5. 2021.

Stavební úřad MMPv poté opatřením ze dne 24. 5. 2021 oznámil pokračování řízení o dodatečném povolení stavby drátěného oplocení na pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE] upustil od ústního jednání a účastníkům řízení pro podání připomínek a námitek a dotčeným orgánům pro podání závazných stanovisek stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení předmětného oznámení. Následně Stavební úřad MMPv opatřením ze dne 28. 6. 2021 účastníkům řízení sdělil, že nashromáždil veškeré podklady, které jsou podle jeho názoru potřebné a dostatečné pro vydání rozhodnutí, a že toto shromažďování již ukončil, a že mají v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost se ve lhůtě 7 dnů k těmto podkladům vyjádřit. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil.

Následně Stavební úřad MMPv dne 27. 7. 2021 vydal rozhodnutí Sp.Zn: SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 97984/2021 61, kterým žádost o dodatečné povolení stavby „Drátěné oplocení“ na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] žadatele [REDAKCE] zamítl.

Dne 13. 8. 2021 podal proti předmětnému rozhodnutí [REDAKCE] bytem [REDAKCE] prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Ondřeje Masopusta, advokáta, se sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc, odvolání. Vzhledem k tomu, že podané odvolání neobsahovalo veškeré náležitosti podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu, Stavební úřad MMPv jej opatřením ze dne 23. 8. 2021 vyzval k jeho doplnění. Odvolání bylo dle výzvy doplněno dne 30. 8. 2021.

Ve svém odvolání uvádí, že rozhodnutí stavebního úřadu, kterým zamítl žádost o dodatečné povolení stavby drátěného oplocení, protože je v rozporu se schválenou územně plánovací dokumentací, považuje za nesprávné a má za to, že takový nesoulad není dán a že rozhodnutí nebylo vydáno v souladu správními předpisy.

Uvádí, že je přesvědčen, jak již uvedl ve svých dřívějších podáních, že předmětná stavba nezpůsobuje omezení průchodnosti územím a závěr o jejím nesouladu s územně plánovací dokumentací není správný. Byť podle odvolatele je faktem, že podle Územního plánu Prostějov se stavba nachází ve stabilizované ploše veřejného prostranství (PV), číslo plochy [REDAKCE] kde je podmíněně přípustné umístění „oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny a bude v souladu s jeho charakterem“, umístěním stavby není ohroženo plnohodnotné hlavní využití plochy, což je podmínka, za které lze v souladu s územním plánem umístit stavbu i na ploše veřejného prostranství.

Dále, že z veřejně dostupného snímku ortofotomapy na stránkách Katastru nemovitostí lze dospět k závěru, že průchodnost podél stavby je zajištěna, a že podél stavby lze vést bezpečný a poklidný průchod, a není tak správný závěr správního orgánu o tom, že je ponechána pouze svahovitá část pozemku, po které není možné takovýto průchod vést. Nesouhlasí s tvrzením správního orgánu, že předmětné oplocení je kompletně předsazeno před linii oplocení sousedních pozemků. Dle odvolatele z ortofotomapy vyplývá závěr zcela opačný, a to, že oplocení pozemků ve směru od pozemku parc. č. [REDAKCE] přes pozemek parc. č. [REDAKCE] k pozemku parc. č. [REDAKCE] vše v kat. území [REDAKCE] tvoří jednotnou linii oplocení, když kopírují pouze reliéf daného terénu, tedy vodní koryto [REDAKCE] [REDAKCE]

Dále uvádí, že Odbor SR KÚOK v rozhodnutí č. j. KUOK 49310/2021, ze dne 5. 5. 2021, mj. uvedl, že zásadní pochybení správního orgánu bylo ve zjišťování okruhu účastníků řízení, když všem neumožnil uplatňovat jejich práva a zájmy, jak to ukládá ust. § 4 odst. 4 správního řádu. Uvádí, že správní orgán sice vyhověl rozhodnutí nadřízeného správního orgánu v té části, že vyrozuměl osoby označené, nicméně má za to, že okruhu účastníků, resp. jeho vymezení, se nevěnoval dostatečně, a proto je rozhodnutí správního orgánu v této části nepřezkoumatelné.

Stavební úřad MMPv poté opatřením ze dne 1. 9. 2021 seznámil ostatní účastníky řízení s podaným odvoláním a současně jim dal možnost, aby se ve stanovené lhůtě k jeho obsahu vyjádřili. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil. Poté bylo Stavebním úřadem MMPv odvolání odesláno spolu s příslušným správním spisem a dne 1. 10. 2021 doručeno odvolacímu správnímu orgánu k přezkoumání a rozhodnutí.

Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán se nejprve zabýval otázkou, zda byly splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaného odvolání přezkoumat. Odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek.

Odbor SR KÚOK se nejprve zabýval otázkou, zda odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu, tedy zda bylo podáno účastníkem řízení. Okruh účastníků řízení o dodatečném povolení stavby je vymezen ustanovením § 129 odst. 2 stavebního zákona. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v ust. § 109 stavebního zákona, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v ust. § 85 stavebního zákona. V tomto případě se v řízení posuzuje i umístění stavby, protože se jedná o stavbu, která podle stavebního zákona vyžaduje rozhodnutí o umístění stavby. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby tak jsou osoby uvedené v ust. § 85 a § 109 stavebního zákona. Podle ust. § 85 odst. 1 písm. a) stavebního zákona účastníkem územního řízení je žadatel. V ustanovení § 109 stavebního zákona je taxativně vymezen okruh účastníků stavebního řízení. Podle ust. § 109 písm. a) stavebního zákona účastníkem stavebního řízení je stavebník. Odvolateli [REDAKCE] [REDAKCE] jakožto žadateli a současně stavebníkovi, přísluší, podle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona, postavení účastníka řízení a podané odvolání je tudíž odvoláním přípustným.

Následně odvolací orgán zkoumal, zda bylo podané odvolání včasné, tedy v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu. Odvolateli [REDAKCE] [REDAKCE] respektive jeho zástupci, bylo rozhodnutí doručeno dne 29. 7. 2021. Následující den po doručení počala běžet 15denní lhůta na odvolání, jejíž poslední den připadl na pátek dne 13. 8. 2021. Odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí bylo Stavebnímu úřadu MMPv doručeno dne 13. 8. 2021, tedy poslední den lhůty pro podání řádného odvolání a lze tudíž konstatovat, že odvolání bylo včasné a zákonná lhůta zůstala zachována.

V odvolacím řízení se přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí se, v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přezkoumává výhradně v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání, nebo též napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu

předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

K podanému odvolání Odbor SR KÚOK přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a ze správního spisu orgánu I. stupně zjistil následně uváděné skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné.

Odbor SR KÚOK při přezkoumávání nezjistil v postupu Stavebního úřadu MMPv vedoucím k vydání napadeného rozhodnutí, kterým Stavební úřad MMPv zamítl žádost o dodatečné povolení stavby drátěného oplocení na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] žádné procesní ani věcné vady, které by vyžadovaly zásah do tohoto řízení a vydaného rozhodnutí a napadené rozhodnutí shledal z hlediska věcné správnosti i zákonnosti správným.

U stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním stavební úřad postupuje dle ust. § 129 stavebního zákona. Stavbu lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník podá žádost o její dodatečné povolení a prokáže, že a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem (§ 129 odst. 3 stavebního zákona).

Pokud posuzovaná stavba není v souladu, byť jen s některým z uvedených požadavků, nelze rozhodnout jinak než žádost zamítnout, což zcela jednoznačně vyplývá z textu daného ustanovení: „Stavbu lze dodatečně povolit, pokud stavebník ... prokáže“. Přitom jedním z těchto požadavků je, že stavba nesmí být v rozporu s územně plánovací dokumentací a cíli a úkoly územního plánování. Podle ust. § 90 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad posuzuje soulad s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování u stavebních záměrů, pro které se nevydává závazné stanovisko podle § 96b stavebního zákona. Tyto záměry jsou uvedeny v ust. § 96b odst. 1 stavebního zákona. Stavba oplocení je stavbou uvedenou v ust. § 103 odst. 1 písm. e) bod 14. stavebního zákona, a tudíž spadá mezi záměry uvedené v ust. § 96b odst. 1 písm. c) stavebního zákona, tj. záměry uvedené v ust. § 103 odst. 1, písm. c) až e) stavebního zákona, které nezasahují do nezastavěného území. Příslušným správním orgánem k posouzení souladu uvedeného záměru z hlediska územního plánování je tudíž Stavební úřad MMPv

Jak z výše uvedeného vychází, Odbor SR KÚOK se posouzením stavby drátěného oplocení na pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE] zejména z hlediska jejího posouzení se schválenou územně plánovací dokumentací, zabýval již v rámci výše zmiňovaného přezkumného řízení, kdy dospěl k jednoznačnému závěru, že předmětná stavba oplocení průchodnost územím omezila a v řízení o dodatečném povolení stavby oplocení tak nebylo prokázáno splnění požadavku souladu s územním plánem, který je v ust. § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona uveden jako předpoklad dodatečného povolení stavby, kdy Odbor SR KÚOK k těmto skutečnostem zastává stejný právní názor. Také Ministerstvo pro místní rozvoj uvedenému právnímu závěru Odboru SR KÚOK přisvědčilo, a to v rozhodnutí ze dne 17. 4. 2020 i v následném rozhodnutí ze dne 26. 10. 2020, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 15. 6. 2020, č. j. KUOK 64459/2020.

V tomto rozhodnutí Odbor SR KÚOK mj. uvedl, že dle ust. § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona lze stavbu dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že není umístěna v rozporu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Jelikož se jedná o stavbu v zastavěném území uvedenou v ust. § 103 odst. 1 stavebního

zákona, příslušným k posouzení souladu stavby s územně plánovací dokumentací je Stavební úřad MMPv. Pozemek parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] na němž byla umístěna předmětná stavba oplocení, se dle Územního plánu Prostějov nachází ve stabilizované ploše veřejného prostranství (PV), číslo plochy [REDAKCE] kde je podmíněně přípustné umístění „oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny a bude v souladu s jeho charakterem“.

Dle názoru Stavebního úřadu MMPv, který uvedl ve svém rozhodnutí ze dne 17. 7. 2019, oplocení průchodnost územím neomezí, protože průchodnost územím, resp. částí pozemku parc. č. [REDAKCE] bude i nadále zajištěna zachováním dostatečně volného průchodu podél předmětného oplocení. Dále uvedl, že v daném území se navíc nenachází žádná pěšina či stezka určená pro pravidelný pěší provoz a veřejné prostranství je zde tvořeno pouze zatravněnou plochou (loukou). Také, že průchodnost částí pozemku parc. č. [REDAKCE] bude i nadále zajištěna zachováním volného průchodu podél oplocení, jehož délka podél koryta vodního toku činí 8 m. Volný průchod podél oplocení umožní bezpečný a nerušený průchod touto částí veřejného prostranství.

Z Územního plánu Prostějov však zcela jasně vyplývá, že umístění oplocení pozemků v ploše veřejného prostranství je přípustné, resp. podmíněně přípustné, pouze v případě, že oplocení neomezí průchodnost územím, tedy z daného územního plánu nevyplývá, že by muselo dojít k úplnému znemožnění průchodu, ale postačí jeho omezení. Nelze proto souhlasit s tvrzením Stavebního úřadu MMPv, že průchodnost územím není omezena, když je zachován volný průchod podél oplocení, přičemž o tvrzení bezpečného a nerušeného průchodu touto částí veřejného prostranství lze minimálně polemizovat. Tvrzení stavebního úřadu, že se v daném místě nenachází žádná pěšina, je bezpředmětné, neboť z územního plánu nevyplývá, že by průchodnost územím neměla být omezena pouze v případě, že je v ploše veřejného prostranství vyšlapána pěšina. Předmětná stavba oplocení průchodnost územím omezila a v řízení o dodatečném povolení stavby tak nebylo prokázáno splnění požadavku souladu s územním plánem, který je v ust. § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona uveden jako předpoklad dodatečného povolení stavby.

Jak bylo již výše uvedeno, Stavební úřad MMPv na základě rozhodnutí Odboru SR KÚOK pokračoval v řízení, přičemž přezkoumal předloženou žádost podle požadavků daných ust. § 129 stavebního zákona, přičemž se také zabýval otázkou, zda umístění stavby oplocení je v souladu s územně plánovací dokumentací, kdy posouzení této otázky považoval za zásadní stran posouzení, zda může předložený návrh povolit či musí žádost zamítnout. Jak také Stavební úřad MMPv správně uvedl, že soulad předmětné stavby s územně plánovací dokumentací posuzuje stavební úřad.

Stavební úřad MMPv zjistil, že pozemek parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] určený pro dodatečné umístění stavby se nachází dle platného Územního plánu Prostějov ve stabilizované ploše veřejných prostranství (PV), číslo plochy [REDAKCE]. Podle bodu 7.14.1. výroku územního plánu Prostějov mají plochy PV hlavní využití pro pozemky veřejných prostranství, zejména náměstí, ulice, tržiště, chodníky a další veřejně přístupné prostory. Podle bodu 7.14.3. výroku územního plánu Prostějov mají plochy PV podmíněně přípustné využití mimo jiné i pro oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny a bude v souladu s jeho charakterem. Z výše uvedeného výroku Územního plánu Prostějov vyplývá, že umístění předmětného oplocení v ploše veřejného prostranství je přípustné, resp. podmíněně přípustné, pouze v případě, že oplocení neomezí průchodnost územím. To neznamena, že by muselo dojít k úplnému znemožnění průchodu, ale postačí jeho omezení. Není tedy nutné, aby posuzované oplocení průchod územím zcela znemožnilo. Pro konstatování, že umístění stavby oplocení je v rozporu s Územním plánem Prostějov, tudíž postačí, pokud oplocení průchod územím omezí, což je i tento případ.

Problematika průchodnosti územím je v Územním plánu Prostějov definována i ve výrokové části 5. Koncepce veřejné infrastruktury, a to v části 5.1 Koncepce veřejných prostranství, kde je uvedeno: *Vymezuje plochy veřejných prostranství (PV) především pro zajištění prostupnosti města a jeho obsluhy, plochy veřejných prostranství - veřejná zeleň (ZV), případně plochy rekreace - na plochách přírodního charakteru (RN) pro zajištění rekreace obyvatel města v zeleni.* V části 6.8. Koncepce prostupnosti krajiny je uvedeno: *Koncepci prostupnosti krajiny zaručují koncepce veřejných prostranství, koncepce pěší dopravy, koncepce dopravy, koncepce lesů, případně koncepce silniční dopravy a koncepce rekreace v krajině. Zajištěním průchodnosti území se rozumí zejména ochrana prostupnosti v plochách veřejných prostranství nebo dopravní infrastruktury a dále v trasách cyklistických komunikací, pěších propojení nebo pasáží.* Z uvedeného je zcela zřejmé, že průchodnost územím je Územním plánem Prostějov chápána jako zajištění prostupnosti města, a nikoliv jako umožnění údržby jednotlivě vymezených veřejných prostranství.

Jak Stavební úřad MMPv zjistil z předložené dokumentace pro dodatečné povolení stavby, konkrétně z výkresu C.03/00 Situace koordinační, i při kontrolních prohlídkách předmětné stavby, oplocení je umístěno téměř až po hranu terénu, kde se relativně vodorovná, a tedy i průchozí, část levého břehu vodního toku [REDAKCE] začíná svažovat k danému toku. Oplocení je tedy umístěno po celé šíři břehu umožňující průchod a volná je ponechána pouze svahovitá část. Průchodnost územím je tak jednoznačně omezena. Dále zjistil, že oplocení je kompletně předsazené před linii oplocení sousedních pozemků, i stávajícího oplocení na pozemku stavebníka, a proto nelze konstatovat, že oplocení kopíruje stávající stavby a dřeviny, a že je postaveno ve stejné linii jako oplocení na sousedních pozemcích. Na podkladě všech výše uvedených skutečností Stavební úřad MMPv dospěl k závěru, že navržené oplocení je v rozporu s územně plánovací dokumentací, neboť je podle Územního plánu Prostějov umístěno v ploše veřejného prostranství (PV), v němž mohou být umístěny pouze oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny. Dále také, že stavebník neprokázal, že stavba je v souladu s ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona, tj. že není umístěna v rozporu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování, a proto ji nelze dodatečně povolit, s čímž se Odbor SR KÚOK prakticky ztotožnil.

Z výše uvedeného je zřejmé, že Stavební úřad MMPv postupoval správně, když na základě posouzení všech podkladů, tj. mimo jiné i na základě rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 15. 6. 2020, Sp.zn. KÚOK/50814/2020/OSR/7515, č. j. KUOK 64459/2020, resp. rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-50368/2020-83/2367, ze dne 26. 10. 2020, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 15. 6. 2020, č. j. KUOK 64459/2020, ve kterém byl vysloven jednoznačný závěr, tj. právní názor, kterým je správní orgán dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu při novém projednání věci vázán, žádost o dodatečné povolení stavby „Drátěné oplocení“ na pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE] žadatele [REDAKCE] rozhodnutím ze dne 27. 7. 2021 pod Sp.Zn: SU/141/2019-Bou, č. j. PVMU 97984/2021 61, zamítl.

K námitkám uvedeným v podaném odvolání Odbor SR KÚOK sděluje následující:

K námitkám odvolatele, že rozhodnutí stavebního úřadu, kterým zamítl žádost o dodatečné povolení stavby drátěného oplocení, protože je v rozporu se schválenou územně plánovací dokumentací, je nesprávné, a že takový nesoulad není dán, Odbor SR KÚOK uvádí, že tímto posouzením se Odbor SR KÚOK zabýval již v rámci výše zmiňovaného přezkumného řízení, kdy dospěl k jednoznačnému závěru, že předmětná stavba oplocení průchodnost územím omezila a v řízení o dodatečném povolení stavby tak nebylo prokázáno splnění požadavku souladu s územním plánem, který je v ust. § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona uveden jako předpoklad dodatečného povolení stavby. Také Ministerstvo pro místní

rozvoj uvedenému právnímu závěru Odboru SR KÚOK přisvědčilo, a to jak v rozhodnutí ze dne 17. 4. 2020, tak i v následném rozhodnutí ze dne 26. 10. 2020, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 15. 6. 2020, č. j. KUOK 64459/2020.

Jak Odbor SR KÚOK v tomto rozhodnutí, a také v rozhodnutí č. j. KUOK 49310/2021, ze dne 5. 5. 2021, i výše mimo jiné uvedl, pozemek parc. č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE] na němž byla umístěna předmětná stavba oplocení, se dle Územního plánu Prostějov nachází ve stabilizované ploše veřejného prostranství (PV), číslo plochy [REDAKCE] kde je podmíněně přípustné umístění „oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny a bude v souladu s jeho charakterem“.

Dle názoru Stavebního úřadu MMPv, který uvedl ve svém rozhodnutí ze dne 17. 7. 2019, oplocení průchodnost územím neomezí, protože průchodnost územím, resp. částí pozemku parc. č. [REDAKCE] bude i nadále zajištěna zachováním dostatečně volného průchodu podél předmětného oplocení. Dále uvedl, že v daném území se navíc nenachází žádná pěšina či stezka určená pro pravidelný pěší provoz a veřejné prostranství je zde tvořeno pouze zatravněnou plochou (loukou). Také, že průchodnost částí pozemku parc. č. [REDAKCE] bude i nadále zajištěna zachováním volného průchodu podél oplocení, jehož délka podél koryta vodního toku činí 8 m. Volný průchod podél oplocení umožní bezpečný a nerušený průchod touto částí veřejného prostranství.

Z Územního plánu Prostějov však zcela jasně vyplývá, že umístění oplocení pozemků v ploše veřejného prostranství je přípustné, resp. podmíněně přípustné, pouze v případě, že oplocení neomezí průchodnost územím, tedy z daného územního plánu nevyplývá, že by muselo dojít k úplnému znemožnění průchodu, ale postačí jeho omezení. Nelze proto souhlasit s tvrzením Stavebního úřadu MMPv, že průchodnost územím není omezena, když je zachován volný průchod podél oplocení, přičemž o tvrzení bezpečného a nerušeného průchodu touto částí veřejného prostranství lze minimálně polemizovat. Tvrzení stavebního úřadu, že se v daném místě nenachází žádná pěšina, je bezpředmětné, neboť z územního plánu nevyplývá, že by průchodnost územím neměla být omezena pouze v případě, že je v ploše veřejného prostranství vyšlapána pěšina. Předmětná stavba oplocení průchodnost územím omezila a v řízení o dodatečném povolení stavby tak nebylo prokázáno splnění požadavku souladu s územním plánem, který je v ust. § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona uveden jako předpoklad dodatečného povolení stavby.

Jak Odbor SR KÚOK ve svém rozhodnutí ze dne 15. 6. 2020 také uvedl, územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Z těchto důvodů tak předmětnou stavbu ani nelze dodatečně povolit.

Jak bylo již uvedeno, Ministerstvo pro místní rozvoj přisvědčilo názoru Odboru SR KÚOK, že stavba je v rozporu s územně plánovací dokumentací, a v rozhodnutí se také vypořádalo s námitkami odvolatele, které jsou obsahově shodné s námitkami uplatněnými v odvolání proti rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv, přičemž Odbor SR KÚOK se se stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj k uplatněným námitkám týkajícím se posouzení předmětné stavby z hlediska územního plánování a zejména průchodnosti území prakticky ztotožnil.

Ministerstvo pro místní rozvoj k věci mj. uvedlo, že „předmětné oplocení je podle Územního plánu Prostějov umístěno v ploše veřejného prostranství (PV), ve které je podmíněně

přípustné umístění „*oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny a bude v souladu s jeho charakterem*“. Dále, že z Územního plánu Prostějov zcela jasně vyplývá, že umístění oplocení pozemků v ploše veřejného prostranství je přípustné, resp. podmíněně přípustné, pouze v případě, že oplocení neomezí průchodnost územím, tedy z daného územního plánu nevyplývá, že by muselo dojít k úplnému znemožnění průchodu, ale postačí jeho omezení. Dále Ministerstvo pro místní rozvoj uvedlo, že „z předložené projektové dokumentace, konkrétně z výkresu C.03/00 Situace koordinační, je patrné, že oplocení je vystavěno téměř až po hranu, kde se relativně vodorovná, a tedy pochozí, část levého břehu vodního toku [REDAKCE] začíná svažovat k předmětnému toku, tedy oplocení je vystavěno po celé šíři břehu umožňující průchod, a volná je ponechána pouze svahovitá část, kterou není možné uvažovat pro bezpečný a poklidný průchod.“ Podle Ministerstva pro místní rozvoj „lze tedy uvést, že průchodnost územím je přinejmenším omezena, a nelze proto souhlasit s tvrzením stavebního úřadu, že průchodnost územím není omezena, když je zachován volný průchod podél oplocení. Dále také uvedlo, že „rovněž tak nelze přisvědčit tvrzení stavebníka, že tím, že oplocení kopíruje stávající stavby a dřeviny, a že je postaveno ve stejné linii jako oplocení na sousedních pozemcích, průchod územím není nikterak ovlivněn. Z ortofoto mapy je přitom zřejmé, že řešené oplocení je kompletně předsazené před linií oplocení sousedních pozemků. Tvrzení stavebního úřadu, že se v daném místě nenachází žádná pěšina, je bezpředmětné, neboť z územního plánu nevyplývá, že by průchodnost územím neměla být omezena pouze v případě, že je v ploše veřejného prostranství vyšlapána pěšina“. Ministerstvo pro místní rozvoj dále uvedlo, že „nelze ani přisvědčit tvrzení stavebníka, že zmiňovaná průchodnost územím nemá být brána ve smyslu, že po daném pozemku mohou chodit obyvatelé města, ale je třeba ji chápat ve smyslu údržby koryta vodního toku [REDAKCE] neboť v Územním plánu Prostějov je průchodnost územím specifikována v části 5. *Koncepce veřejné infrastruktury*, kde je uvedeno: 5.1 *Koncepce veřejných prostranství: Vymezuje plochy veřejných prostranství (PV) především pro zajištění prostupnosti města a jeho obsluhy, plochy veřejných prostranství – veřejná zeleň (ZV), případně plochy rekreace – na plochách přírodního charakteru (RN) pro zajištění rekreace obyvatel města v zeleni. V části 6.8 Koncepce prostupnosti krajiny zaručují koncepcí veřejných prostranství, koncepcí pěší dopravy, koncepcí dopravy, koncepcí lesů, případně koncepcí silniční dopravy a koncepcí rekreace v krajině. Zajištěním průchodnosti území se rozumí zejména ochrana prostupnosti v plochách veřejných prostranství nebo dopravní infrastruktury a dále v trasách cyklistických komunikací, pěších propojení nebo pasáží. Jak Ministerstvo pro místní rozvoj uvedlo, z uvedeného je tak zřejmé, že průchodnost územím je Územním plánem Prostějov chápána jako zajištění prostupnosti města, a nikoliv jako umožnění údržby jednotlivě vymezených veřejných prostranství.“*

K tvrzení odvolatele, že z ortofotomapy vyplývá závěr, že oplocení pozemků ve směru od pozemku parc. č. [REDAKCE] přes pozemek parc. č. [REDAKCE] k pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE] tvoří jednotnou linii oplocení, když kopírují pouze reliéf daného terénu, tedy vodní koryto [REDAKCE], musí Odbor SR KÚOK oponovat tím, že z ortofotomapy je naopak zcela zřejmý pravý opak, a to, že řešené oplocení je kompletně předsazené před linií oplocení sousedních pozemků.

Na základě výše uvedených skutečností tak nelze souhlasit s přesvědčením odvolatele, že předmětná stavba omezení průchodnosti územím nezpůsobuje a závěr o jejím nesouladu s územně plánovací dokumentací není správný.

K tomu, že Odbor SR KÚOK v rozhodnutí č. j. KUOK 49310/2021, ze dne 5. 5. 2021, uvedl, že zásadní pochybení správního orgánu bylo ve zjišťování okruhu účastníků řízení, když všem neumožnil uplatňovat jejich práva a zájmy, jak to ukládá ust. § 4 odst. 4 správního

řádu, a že stavební úřad sice vyhověl jeho rozhodnutí v tom, že vyrozuměl osoby označené, ale dle odvolatele se okruhu účastníků, resp. jeho vymezení, nevěnoval dostatečně, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že na rozdíl od odvolatele dospěl ke zcela opačnému závěru, a to, že Stavební úřad MMPv řádně vymezil okruh účastníků řízení, kdy si, jak je zřejmé ze správního spisu, opakovaně v průběhu řízení ověřoval, zda nedošlo ke změně vlastníků dotčených pozemků a staveb, a v napadeném rozhodnutí jej řádně odůvodnil.

Po provedeném přezkoumání celého správního spisu dospěl Odbor SR KÚOK k závěru, že výše citované rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv vydané pod Sp.zn. SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 97984/2021 61, ze dne 27. 7. 2021, bylo vydáno v souladu se správním řádem, stavebním zákonem a předpisy souvisejícími. Proto bylo podané odvolání jako nedůvodné zamítnuto a rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv potvrzeno.

Poučení účastníků

Proti tomuto rozhodnutí se, podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu, nelze dále odvolat.

Účastníci řízení, kterým se doručuje do vlastních rukou:

1. Mgr. Ondřej Masopust, advokát se sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc (zastupující
[redacted])
2. Statutární město Prostějov, nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov
3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
adresa pro doručení [redacted]
6. [redacted]

Otisk úředního razítka.

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu
Odboru SR KÚOK

Dále obdrží na vědomí:

7. Magistrát města Prostějova, Stavební úřad, nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov
8. Magistrát města Prostějova, Odbor životního prostředí, nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov
9. Spis KÚOK/99507/2021/OSR/7515
ad/a - 330 - V/5